

Klasa: 740-02/12-01/03

Urbroj: 5030106-12-1

Zagreb, 12. srpnja 2012.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članka 129. Poslovnika Hrvatskoga sabora, Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Zoran Milanović

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA
O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSOBA ZA KAZNENA DJELA**

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSOBA ZA KAZNENA DJELA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbama članka 2. stavka 4. alineje 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (u daljnjem tekstu: Zakon) donesen je 11. rujna 2003. godine (Narodne novine, broj 151/2003). Kao izraz napuštanja načela da pravne osobe ne mogu biti kazneno odgovorne jer nisu sposobne za radnju i krivnju kao osnovne elemente kaznenog djela (*societas delinquere non potest*), Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela predstavljao je bitnu novinu u hrvatskom kaznenopravnom zakonodavstvu i praksi. Naime, po prvi puta u Republici Hrvatskoj prestala je rezerviranost kaznenog prava i postupka za fizičke osobe, te se nadležnost kaznenih sudova i državnog odvjetništva proširila i na pravne osobe. Donošenjem navedenog zakona, Republika Hrvatska uskladila je pitanje kaznene odgovornosti pravnih osoba i s pravnom stečevinom (*acquis communautaire*) Europske unije (posebice s Drugim protokolom Konvencije za zaštitu financijskih interesa Europskih unije) i konvencijskim pravom Vijeća Europe (posebice s Kaznenopravnom konvencijom o korupciji). Donošenjem toga zakona, Republika Hrvatska se svrstala u red modernih europskih kaznenih zakonodavstava koja su poznavala institut odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela. Nakon donošenja, Zakon je dva puta revidiran. Prvi puta Novelom iz 2007. godine (Narodne novine, broj 110/2007) kojom je, radi usklađivanja s Okvirnom odlukom Vijeća 2005/667 PUP, od 12. lipnja 2005. godine, o jačanju kaznenopravnog okvira za provedbu zakona protiv onečišćenja brodovima povećana opća gornja granica novčane kazne za pravnu osobu (članak 10.). Posljednja izmjena i dopuna Zakona bila je 2011. godine (Narodne novine, broj 45/2011), a radi potrebe terminološkog i sadržajnog usklađenja njegovih procesnih odredaba s novim Zakonom o kaznenom postupku (Narodne novine, br. 152/2008, 76/2009 i 80/2011).

Potreba za donošenjem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela uvjetovana je u prvom redu usklađivanjem s novim Kaznenim zakonom (Narodne novine, broj 125/2011), koji stupa na snagu 1. siječnja 2013. godine.

Stoga, u prvu skupinu izmjena i dopuna ulaze odredbe kojima se Zakon usklađuje s novostima koje donosi novi Kazneni zakon. Naime, novi Kazneni zakon izmijenio je dosadašnji koncept kaznenih sankcija kakvog poznaje Kazneni zakon iz 1997. godine. Sustav postavljen novim Kaznenim zakonom poznaje kazne (novčana kazna, kazna zatvora i kazna dugotrajnog zatvora), sigurnosne mjere i, kao posebne institute, oduzimanje imovinske koristi i oduzimanje predmeta. Naime, to je u skladu s dualističkim sustavom kaznenopravnih sankcija iz Kaznenog zakona, kod kojeg je krivnja temelj kazne (*nulla poena sine culpa*), ali ne i sigurnosnih mjera. Po konceptu novog Kaznenog zakona, kad netko počini protupravnu radnju društvo se, ako je to potrebno, ima pravo zaštititi čak i kad osoba nije kriva za tu protupravnu radnju, na način da se na tu osobu primjeni sigurnosna mjera.

Nadalje, u novom Kaznenom zakonu oduzimanje predmeta više nije sigurnosna mjera čija je primjena ovisna o procjeni suda da li su ispunjene zakonske pretpostavke za njezinom primjenom u svakom konkretnom inkriminiranom događaju. Sada je oduzimanje predmeta poseban institut zajedno s oduzimanjem imovinske koristi koji sud mora primijeniti ako su ispunjene zakonske pretpostavke.

Također, sukladno odredbama novog Kaznenog zakona, uvjetna osuda nije više poseban tip sankcije, nego modifikacija kazne, te se ne može izreći umjesto kazne.

Zbog svega navedenog, ovaj Prijedlog zakona sadrži izmjene i dopune relevantnih odredaba Zakona kojima se Zakon usklađuje terminološki, sadržajno, ali i strukturalno s novim Kaznenim zakonom.

Druga skupina izmjena i dopuna, koje sadrži ovaj Prijedlog zakona, nisu posljedica novog Kaznenog zakona, već su predložene radi poboljšanja i unaprjeđenja sustava odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela. Stoga se predlaže jedna nova odredba, u članku 12.a Zakona, koja predviđa fakultativno oslobođenje od kazne za pravnu osobu koja je prijavila kazneno djelo odgovorne osobe prije njegovog otkrivanja ili prije saznanja da je djelo otkriveno. Na ovaj način pokušava se motivirati pravne osobe da prijavljuju kaznena djela koja su počinile odgovorne osobe u toj pravnoj osobi, bez straha od kaznenog progona. Druga izmjena odnosi se na povišenje maksimuma novčanih kazni koje se mogu izreći pravnim osobama. Obrazloženje za povećanje maksimuma leži prvenstveno u generalnoj prevenciji, ali i u činjenici da kazne za kaznena djela pravnih osoba moraju biti strože od novčanih kazni za prekršaje pravnih osoba.

S obzirom na to da većina predloženih izmjena i dopuna u ovom Prijedlogu zakona proizlazi iz potrebe usklađenja s novim Kaznenim zakonom, tako je i kao datum stupanja na snagu predložen datum stupanja na snagu novog Kaznenog zakona. Naime, stupanjem na snagu Kaznenog zakona, primjena Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela ne bi bila moguća bez predloženih izmjena i dopuna.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ODGOVORNOSTI PRAVNIH OSOBA ZA KAZNENA DJELA

Članak 1.

U Zakonu o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela (Narodne novine, br. 151/2003, 110/2007 i 45/2011), u članku 1. stavak 1. mijenja se i glasi:

"(1) Ovim se Zakonom određuju pretpostavke kažnjivosti, kazne, sigurnosne mjere, oduzimanje imovinske koristi, oduzimanje predmeta, javno objavljivanje presude, zastara i kazneni postupak za kaznena djela pravnih osoba."

Članak 2.

U članku 7. stavcima 1. i 2. iza riječi: "presude" briše se riječ: "i" i stavlja zarez, a iza riječi: "koristi" dodaju se riječi: "i oduzimanje predmeta".

Članak 3.

Naziv Glave i naslov iznad članka 8. i članak 8. mijenjaju se i glase:

"III. KAZNE

Vrste kazni

Članak 8.

Kazne su novčana kazna i ukidanje pravne osobe."

Članak 4.

Članak 9. briše se.

Članak 5.

Članak 10. mijenja se i glasi:

"(1) Ako je za kazneno djelo propisana novčana kazna ili kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od jedne godine zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 5.000,00 do 8.000.000,00 kuna.

(2) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od pet godina zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 10.000,00 do 10.000.000,00 kuna.

(3) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od deset godina zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 15.000,00 do 12.000.000,00 kuna.

(4) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od petnaest godina zatvora ili teža kazna, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 20.000,00 do 15.000.000,00 kuna."

Članak 6.

Iza članka 10. dodaje se naslov i članak 10.a koji glase:

"Izvršenje novčane kazne
Članak 10.a

Ako pravna osoba ne plati u određenom roku novčanu kaznu, novčana kazna naplatit će se prisilno."

Članak 7.

Iza članka 12. dodaje se naslov i članak 12.a koji glase:

"Oslobodjenje od kazne
Članak 12.a

Pravna osoba koja je prijavila kazneno djelo odgovorne osobe prije njegovog otkrivanja ili prije saznanja da je djelo otkriveno, može se osloboditi od kazne."

Članak 8.

Članak 13. mijenja se i glasi:

"(1) Sud može pravnoj osobi izreći uvjetnu osudu tako da istodobno odredi da se novčana kazna neće izvršiti ako pravna osoba u vremenu koje sud odredi, a koje ne može biti kraće od jedne niti dulje od tri godine, ne počini novo kazneno djelo.

(2) Uvjetna osuda može se izreći za kaznena djela za koja je sud osudio pravnu osobu na novčanu kaznu manju od 20.000,00 kuna.

(3) Prema pravnoj osobi ne može se primijeniti djelomična uvjetna osuda."

Članak 9.

Članak 14. briše se.

Članak 10.

Iza članka 14., koji je brisan, dodaje se nova Glava koja glasi: "III.a SIGURNOSNE MJERE".

Članak 11.

Iza članka 18. dodaje se nova Glava koja glasi: "III.b ODUZIMANJE IMOVINSKE KORISTI, ODUZIMANJE PREDMETA I JAVNO OBJAVLJIVANJE PRESUDE", a naslov iznad članak 19. i članak 19. mijenjaju se i glase:

"Oduzimanje imovinske koristi i oduzimanje predmeta
Članak 19.

Na oduzimanje imovinske koristi i oduzimanje predmeta primjenjuju se odredbe Kaznenog zakona i posebnih zakona."

Članak 12.

Članak 20. briše se.

Članak 13.

Iza članka 21. dodaje se nova Glava koja glasi: "III.c ZASTARA I OBAVIJEST O PRAVOMOĆNOJ OSUĐUJUĆOJ PRESUDI" te naslov iznad članka 21.a i članak 21.a koji glase:

"Zastara
Članak 21.a

(1) Zastara kaznenog progona protiv pravne osobe računa se prema kazni propisanoj za počinjeno kazneno djelo.

(2) Novčana se kazna ne može izvršiti kad protekne deset godina od njezina izricanja ili opozivanja uvjetne osude kojom je ona izrečena.

(3) Izvršenje kazne ukidanja pravne osobe ne zastarijeva."

Članak 14.

Naslov iznad članka 22. i članak 22. mijenjaju se i glase:

"Obavijest o pravomoćnoj osuđujućoj presudi
Članak 22.

(1) Sud će, po službenoj dužnosti, bez odgode, o sadržaju pravomoćne presude kojom se osuđuje pravna osoba, obavijestiti sudski ili drugi registar u koji je ta pravna osoba upisana i ministarstvo nadležno za pravosuđe.

(2) U obavijesti sudskom ili drugom registru navest će se sljedeći podaci: naziv suda, broj presude i dan izricanja pravomoćne presude, tvrtka, odnosno naziv pravne osobe, sjedište i matični broj pravne osobe, osobni identifikacijski broj, kazneno djelo, kazna i sigurnosna mjera ukoliko je izrečena.

(3) Obavješćavanje ministarstva nadležnog za pravosuđe provest će se radi upisa podataka u kaznenu evidenciju, sukladno odredbama posebnog zakona kojim se uređuje vođenje, dostupnost, davanje i brisanje podataka iz kaznene evidencije."

Članak 15.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 1. siječnja 2013. godine.

OBRAZLOŽENJE

Uz članak 1. Novi Kazneni zakon je napustio sustav kaznenopravnih sankcija prema kojem kaznenopravne sankcije čine kazne, mjere upozorenja, sigurnosne mjere i odgojne mjere. Naime, novi Kazneni zakon poznaje kazne (novčana kazna, kazna zatvora i kazna dugotrajnog zatvora), sigurnosne mjere i posebne institute oduzimanja imovinske koristi i oduzimanje predmeta. Slijedom navedenog, odredbu članka 1. stavka 1. Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela valjalo je terminološki uskladiti s novim Kaznenim zakonom i, sukladno novoj strukturi Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, navesti što je sve regulirano ovim Zakonom.

Uz članak 2. Prema novom Kaznenom zakonu oduzimanje predmeta više nije sigurnosna mjera, nego posebna mjera koja, sukladno strukturi novog Kaznenog zakona, dolazi iza oduzimanja imovinske koristi. Sukladno tome, odredba članka 7. Zakona u terminološkom i strukturalnom smislu slijedi novi Kazneni zakon.

Uz članak 3. Sukladno strukturi kazni u novom Kaznenom zakonu uređen je članak 8. Zakona, kao i podnaslov i naziv Glave III. iznad članka 8. Zakona. Naime, zbog svega navedenog u obrazloženju uz članak 1. ovog Zakona, a vodeći računa da uvjetna osuda, sukladno novom Kaznenom zakonu, više nije posebna vrsta sankcije, već samo modifikacija kazne, valjalo je urediti ovu odredbu.

Uz članak 4. Brisana je odredba članka 9. Zakona. Naime, stavak 1. je brisan kao suvišan jer navodi okvire novčanih kazni za pravne osobe, koji okviri su navedeni i razrađeni u članku 10. Zakona. Slijedom navedenog, a radi jednostavnosti teksta Zakona, odredba je brisana. Stavak 2. je postao članak 10.a Zakona, tj. prebačen je iza odredbe koja razrađuje okvire novčanih kazni, a što je učinjeno radi veće jasnoće teksta. Naime, logičnije je da se odredba o prisilnoj naplati nalazi nakon okvira novčanih kazni.

Uz članak 5. Izmijenjena je odredba članka 10. Zakona, na način da je u stavku 1. je dodano da se ovaj okvir odnosi i na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna kao samostalna kazna (obzirom u Kaznenom zakonu postoje kaznena djela za koja je propisana samo novčana kazna). Nadalje, u sva četiri stavka ovog članka povišeni su maksimumi novčanih kazni koji se mogu izreći pravnim osobama. Obrazloženje za povećanje maksimuma leži prvenstveno u generalnoj prevenciji, ali i u činjenici da kazne za kaznena djela pravnih osoba moraju biti strože od novčanih kazni za prekršaje pravnih osoba.

Uz članak 6. Odredba brisanog članka 9. stavka 2. Zakona je postala novi članak 10.a Zakona jer se na taj način prati struktura iz Kaznenog zakona, ali je i logičnije da se odredba o prisilnoj naplati nalazi nakon odredbe kojom se propisuju okviri novčanih kazni.

Uz članak 7. Ovo je nova odredba koja predviđa fakultativno oslobođenje od kazne za pravnu osobu koja je prijavila kazneno djelo odgovorne osobe prije njegovog otkrivanja ili prije saznanja da je djelo otkriveno. Na ovaj način pokušava se motivirati pravne osobe da prijavljuju kaznena djela koja su počinile odgovorne osobe u toj pravnoj osobi, bez straha od kaznenog progona.

Uz članak 8. Članak 13. stavak 1. Zakona je izmijenjen sukladno činjenici da prema novom Kaznenom zakonu uvjetna osuda više nije poseban tip sankcije, nego modifikacija novčane kazne. U stavku 2. unesene su izmjene sukladno izričaju novog Kaznenog zakona, te se izricanje uvjetne osude ne veže više uz propisanu, već samo uz izrečenu kaznu. Nadalje, iznos izrečene novčane kazne za koji je moguće izricanje uvjetne osude je smanjen kako bi se izbjegla mogućnost izricanja uvjetne osude za najteža kaznena djela (članak 10. stavak 4. Zakona). Dodan je novi stavak 3. koji isključuje mogućnost izricanja djelomične uvjetne osude pravnoj osobi, a koja je unesena u novi Kazneni zakon.

Uz članak 9. Brisana je odredba o zastari kaznenog progona i zastari izvršenja kazni, te je izmijenjena i postala je novi članak 21.a Zakona. Prateći koncept Kaznenog zakona, odredba o zastari treba biti na kraju materijalno-pravnih odredaba ovog Zakona.

Uz članak 10. Radi usklađivanja s novim konceptom kaznenih sankcija iz Kaznenog zakona, dodan je novi naziv Glave u kojoj se nalaze sigurnosne mjere. Naime, to je u skladu s dualističkim sustavom kaznenopravnih sankcija iz Kaznenog zakona, kod kojeg je krivnja temelj kazne (nulla poena sine culpa), ali ne i sigurnosnih mjera. S pomoću krivnje kao temelja kazne i krivnje kao mjere kazne načelo krivnje doživljava konkretnu primjenu. Kod krivnje kao temelja kazne postavlja se pitanje jesu li ispunjene sve pretpostavke o kojima ovisi upućivanje prijekora (elementi krivnje), a kod krivnje kao mjere kazne koja je težina prijekora koji se upućuje počinitelju. Tako shvaćena krivnja je kod drugih kaznenopravnih sankcija ipak u drugom planu ili uopće nije bitna (tako je, primjerice, kod sigurnosnih mjera opasnost počinitelja temelj njihove primjene, a načelo razmjernosti kriterij za njihovo odmjeravanje – kad netko počini protupravnu radnju društvo se, ako je to potrebno, ima pravo zaštititi čak i kad osoba nije kriva za tu protupravnu radnju).

Uz članak 11. Izmijenjenim člankom 19. Zakona upućuje se na primjenu odredaba Kaznenog zakona i posebnih zakona (npr. Zakon o oduzimanju imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem) glede oduzimanja imovinske koristi i oduzimanja predmeta. Važećim odredbama članaka 19. i 20. Zakona ne propisuje se ništa drugačije u odnosu na Kazneni zakon, stoga su brisane, a ostalo je upućivanje na relevantne propise, na koje se i sada praksi poziva prilikom primjene predmetnih instituta.

Uz članak 12. Vidi obrazloženje uz članak 11.

Uz članak 13. U odredbi o zastari koja je sada članak 21.a stavak 1. Zakona, je izmijenjena na način da se zastara kaznenog progona ne računa više prema kazni propisanoj za počinitelja, obzirom se odgovornost pravne osobe temelji na krivnji odgovorne osobe (počinitelj je odgovorna osoba, a ne pravna osoba). Prijedlogom izmjena, zastara kaznenog progona se računa prema kazni propisanoj za počinjeno kazneno djelo. U stavku 2. je zastarni rok povišen na 10 godina. Stavak 3. nema izmjena.

Uz članak 14. Obzirom na sustav kaznenih sankcija iz novog Kaznenog zakona (Narodne novine, broj 125/2011), a koji je dosljedno proveden kroz čitav Zakon o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, naslov je izmijenjen. Odabrana je formulacija obavijest o pravomoćnoj osuđujućoj presudi jer se jedino te presude i upisuju u kaznene evidencije, odnosno u sudski registar. Stavak 1. je pojednostavljen i usklađen s izmjenom naslova. Stavak 2. je izmijenjen na način da se sada odnosi samo na dostavu podataka sudskom registru. Naime, nužno je u ovom Zakonu propisati obvezu dostave određenih podataka sudskom registru jer Zakon o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji ne

govori ništa o dostavi tom tijelu, a nužno je osigurati tu dostavu kada se radi o pravnim osobama. Sukladno ovoj odredbi, sudskom registru dostavlja se podatak o izrečenoj kazni ukidanja pravne osobe i o sigurnosnoj mjeri, a o novčanoj kazni kada je uz nju izrečena sigurnosna mjera. Nadalje, pri navođenju podataka koji moraju biti dostavljeni sudskom ili drugom registru naveden je i OIB, kojeg u važećem tekstu nema.

Dodan je novi stavak 3. koji, glede obavještanja o relevantnim podacima tijelu nadležnom za kaznene evidencije, upućuje na primjenu Zakona o pravnim posljedicama osude, kaznenoj evidenciji i rehabilitaciji jer navedeni posebni zakon regulira ovo pitanje.

Uz članak 15. Datum stupanja na snagu ovoga Zakona vezan je uz datum stupanja na snagu Kaznenog zakona.

TEKST ODREDBI VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 1.

(1) Ovim se Zakonom određuju pretpostavke kažnjivosti, kaznenopravne sankcije i kazneni postupak za kaznena djela pravnih osoba.

(2) Pravne osobe u smislu ovoga Zakona su i strane osobe koje se po hrvatskom pravu smatraju pravnim osobama.

Odgovornost u slučaju promjene statusa pravne osobe

Članak 7.

(1) Prestane li pravna osoba postojati prije nego je okončan kazneni postupak, novčana kazna, sigurnosne mjere, javno objavljivanje presude i oduzimanje imovinske koristi mogu se izreći pravnoj osobi koja je njezin sveopći pravni sljednik.

(2) Prestane li pravna osoba postojati nakon pravomoćno okončanoga kaznenog postupka, novčana kazna, sigurnosne mjere, javno objavljivanje presude i oduzimanje imovinske koristi izvršavaju se u skladu s odredbama stavka 1. ovoga članka.

(3) Pravna osoba u stečaju kaznit će se za kaznena djela počinjena prije pokretanja ili tijekom postupka stečaja.

III. KAZNE I DRUGE KAZNENOPRAVNE SANKCIJE

Vrste kaznenopravnih sankcija

Članak 8.

(1) Za kaznena djela mogu se izreći pravnim osobama kazne, uvjetna osuda i sigurnosne mjere.

(2) Za kaznena djela mogu se kazniti pravne osobe novčanom kaznom i kaznom ukidanja pravne osobe.

Novčana kazna

Članak 9.

(1) Propisana novčana kazna za kaznena djela pravnih osoba ne može biti manja od 5.000,00 kuna niti veća od 8.000.000,00 kuna.

(2) Ako pravna osoba ne plati u određenom roku novčanu kaznu, novčana kazna naplatit će se prisilno.

Visina novčane kazne

Članak 10.

- (1) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od 1 godine zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 5.000,00 do 5.000.000,00 kuna.
- (2) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od 5 godina zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 10.000,00 do 6.000.000,00 kuna.
- (3) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od 10 godina zatvora, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 15.000,00 do 7.000.000,00 kuna.
- (4) Ako je za kazneno djelo propisana kazna zatvora s posebnom najvećom mjerom od 15 godina zatvora ili težom, pravna se osoba može kazniti novčanom kaznom od 20.000,00 do 8.000.000,00 kuna.

Uvjetna osuda

Članak 13.

- (1) Sud može pravnoj osobi umjesto novčane kazne izreći uvjetnu osudu tako da istodobno odredi da se novčana kazna neće izvršiti ako pravna osoba u vremenu koje sud odredi, a koje ne može biti kraće od jedne niti dulje od tri godine, ne počini novo kazneno djelo.
- (2) Uvjetna osuda može se izreći za kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora do tri godine, a sud je izrekao pravnoj osobi novčanu kaznu do 50.000,00 kuna.

Zastara

Članak 14.

- (1) Zastara kaznenog progona protiv pravne osobe računa se prema kazni propisanoj za počinitelja kaznenog djela.
- (2) Novčana se kazna ne može izvršiti kad proteknu tri godine od njezina izricanja ili opozivanja uvjetne osude kojom je ona izrečena.
- (3) Izvršenje kazne ukidanja pravne osobe ne zastarijeva.

Oduzimanje predmeta

Članak 19.

Sigurnosna mjera oduzimanja predmeta izriče se pod uvjetima predviđenim u članku 80. Kaznenog zakonika.

Oduzimanje imovinske koristi

Članak 20.

- (1) Sud će pravnoj osobi oduzeti imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom.
- (2) Imovinska korist iz stavka 1. ovoga članka je svako povećanje ili sprječavanje smanjenja imovine pravne osobe do kojeg je došlo počinjenjem kaznenog djela.
- (3) Imovinska korist ostvarena kaznenim djelom oduzet će se presudom kojom je utvrđeno počinjenje kaznenog djela. Visinu imovinske koristi sud će procijeniti uvidom u cjelokupnu imovinu pravne osobe i dovođenjem u svezu s počinjenim djelom.
- (4) Ako se utvrdi nemogućnost oduzimanja imovinske koristi koja se sastoji od novca, prava ili stvari, sud će obvezati pravnu osobu na isplatu protuvrijednosti u novčanom iznosu. Sud će pri određivanju novčanog iznosa uzeti u obzir tržišnu vrijednost stvari ili prava u vrijeme donošenja odluke.
- (5) Imovinska korist oduzet će se i kad se po bilo kojem pravnom temelju nalazi kod drugoga, ako je prema okolnostima pod kojima je ostvario određene vrijednosti znao ili mogao i bio dužan znati da su vrijednosti ostvarene kaznenim djelom.

Obavijest o izrečenoj kaznenopravnoj sankciji

Članak 22.

- (1) Sud će po pravomoćnosti presude kojom se osuđuje pravna osoba, po službenoj dužnosti obavijestiti tijelo nadležno za vođenje kaznene evidencije, sudski ili drugi registar u koji je ta pravna osoba upisana, radi upisa kaznenog djela ili sankcije.
- (2) U obavijesti iz stavka 1. ovoga članka navest će se isključivo sljedeći podaci: naziv suda, broj presude i dan izricanja pravomoćne presude, tvrtka, odnosno naziv pravne osobe, sjedište i matični broj pravne osobe, kazneno djelo, kazna i sigurnosna mjera ukoliko je izrečena.